

Bemærkning, at vi have villet anvende en Cuur, analog med den, som den barmhjertige Samaritaner anvendte, men at denne er mislykket, fordi, idetmindste efter hans Formening, Curen ikke duede, sag vil jeg indrømme, at den ærede Rigsdagsmands Cuur er forskjellig derfra; men den er, som jeg tillod mig at bemærke, altfor homoopathisk; thi den gaaer slet ikke ud paa at curere de Mange. Dette er den ærede Rigsdagsmands Cuur, og den er ringere end, hvad der her engang er blevet nævnet, at kaste en Draabe — jeg erindrer ikke, hvad det var — (Tscherning; Belladonna.) ja, Belladonna i Pøbelingsøen. Men naar den ærede Rigsdagsmand opfordrede Thinget til at tilføje i Nr. 14: „Gengang for alle“, saa at det kom til at lyde, saaledes: „Til Helsingørs Commune i Anledning af Sundtoldens Dophæringengang for alle 20,000 Rd.“, da har den ærede Rigsdagsmand i sin Forrigthed for at give Thinget et godt Raad aldeles overseet, at det er en Magtfuldkommenhed, som Thinget ikke har, ja, som intet Menneſte har; thi det staaer ikke i noget Menneſtes Magt at forbyde Folk i Fremtiden at give Helsingør Noget, og det staaer ikke i dette Folkethings Magt at sige til et kommende Folkething: Kom ikke og giv Noget; jeg har forbudt det, jeg har sagt: „Gengang for alle“ — Du har at holde Tingene derfra! —

Formanden: Rigsdagsmanden for Holbæk Amts anden Valgkreds har Ordet.

Tscherning: Jeg frasalder Ordet.

Hass: Det er kun et Par Bemærkninger, som nogle Udtryk af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Kreds (Bischer) giver mig Anledning til. Jeg troer,

at den ærede Rigsdagsmand har glemt sin Bibelhistorie; idetmindste kom jeg til at tænke derpaa ved at høre hans Ublægning af Rigelsen om den barmhjertige Samaritaner. Jeg vil minde ham om, at den barmhjertige Samaritaner virkelig tog den Syge under Armene og løstede ham op og bragte ham hjem og gav ham Understøttelse til Pleie og Cuur, indtil han selv kunde erhverve sig sit Brød. Det er det Samme, som Udvalget her har foreslaaet, og som jeg troer at vi bør gjøre med Hensyn til Helsingør. Den ærede Rigsdagsmand taler om Erhvervet, ja, men vi skulle netop sætte Byens Beboere istand til at faae noget Erhverv, det er kun det, der forlanges, og det er det, som jeg virkelig troer, at det staaer hverken i den ærede Rigsdagsmands eller i vor Magt at skaffe Helsingørs Beboere om $\frac{1}{2}$, om 1 eller maaskee 2 Aar, og derfor er det, at Udvalget har foreslaaet en Understøttelse, der skulde hjælpe til, at denne By muligens engang kunde faae et Erhverv. Sammenhængende hermed er det Andet, som den ærede Rigsdagsmand nævnte, at af Haabet lever man ikke. Ja, det gamle Ordsprog siger, at saalænge der er Liv, er der Haab, og jeg troer dog virkelig, at de fleste Menneſter leve i Haabet og af Haabet; jeg maa meget beklage Enhver, som ikke har Haab og ikke lever paa Haab og af Haab; thi det troer jeg viser sig i ethvert Menneſtes Liv, at Haabet er en Betingelse for Livet, ligesom Livet er en Betingelse for Haabet; de støtte gjensidigt hinanden, og Udvalgets her gjorde Indstilling til Thinget gaaer netop ud paa at bidrage til at give de Beboere, der endnu leve og ere tilbage i Helsingør, baade Liv og Haab. Hvad det iøvrigt Anførte angaaer, da skal jeg ikke videre indlade mig derpaa.

Da ikke flere begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag under Nr. 7:

(14. Betænk. Nr. 8.) Denne Post forandres saaledes: Til Helsingørs Commune 60,000 Rd., hvoraf i Finantsaaret 1859—60 20,000 Rd. under den Forventning, at der i de 4 næste Finantsaar bevilges resp. 16,000, 12,000, 8,000 og 4,000 Rd.

vedtoges med 73 Stemmer mod 8.